

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. Ямбол, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г. А. В.
като разглежда докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело №
20222330102567 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, предявена от М. Д. М. от гр. Я., чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес в гр. Я., ул. ***, чрез адв. С.- ЯАК, против РС „ВП“ - С., с която са предявени обективна съединени искове за осъждане на ответника да заплати на ищеца общо сумата от 4732, 46 лв., от които сумата от 316, 91 лв. представляваща неизплатено месечно възнаграждение за м.юли 2022 г.; сумата от 299, 15 лв. представляваща неизплатено месечно възнаграждение за м.август 2022 г.; сумата от 2459, 80 лв. представляваща неизплатено обезщетение за продължителна служба по чл.227, ал.1 и ал.2 ЗОВСРБ и сумата в размер на 1656, 60 лв. представляваща неизплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск по чл.199 ЗОВСРБ, както и присъждане на лихва за забава в размер на законна такава за сумата от общо 8.54 лв. за периода 26.07.2022 г.-29.09.2022 г. и законна лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението (след изменението на иска по чл.214 ГПК).

В исковата молба се твърди, че ищеца за времето от 01.12.2006 г. до 30.08.2022 г. вкл. бил ***служещ и изпълнявал *** служба във въоръжените сили на Р.България. В посочения по-горе период ищеца заемал при ответника длъжността „ ****“ в РС „ВП- С.“ (код за длъжностно ниво и *** звание ***). Със заповед № ***/04.02.2022 г. на МО на РБ бил освободен от тази последно заемана длъжност и бил взет с негово разпореждане по специален щат № *** с право на обучение и квалификационен курс за времето от 01.03.2022 г. до 30.08.2022 г. вкл. Твърди се, че за времето на престоя в специалния щат, ищеца бил на отчет и доволствие при ответника, като получавал основно месечно възнаграждение в

съответствие чл. 212, ал.1 ЗОВСРБ и чл.12 Наредба № Н-12 за условията и изплащане на възнагражденията и обезщетенията на ***служещите. Със заповед на МО от 12.07.2022 г. и на основание ПМС били определени нови по-високи основни месечни възнаграждения на ***служещите в МО, структурите на пряко подчинение на министъра и Българската армия. За заеманата от ищеца длъжност увеличението било от 1302 лв. на 1553 лв., съгласно Таблицата за размерите на заплатите за длъжност на ***служещите по длъжностни нива, като с това респективно се увеличило и размера на основното месечно възнаграждение на ищеца на 1923 лв. ,считано от 01.07.2022 г. Ищеца твърди, че въпреки посочените по- горе обстоятелства от ответника не му били изплатени съответните увеличение на основното му месечно възнаграждение по чл.212, ал.1 ЗОВСРБ и допълнителното възнаграждение за продължителна служба по чл.213 от същия закон за месеците юли и август 2022 г. Ищеца отправил запитване в тази насока, но с писма исканията за изплащане на увеличеното му основно месечно възнаграждение и допълнителното такова за продължителна служба за посочените месеци били отхвърлени като неоснователни.

Със заповед, връчена на ищеца на 31.08.2022 г. на МО, считано от посочената дата на връчване договора за *** служба на ищеца бил прекратен, като бил освободен от *** служба е зачислен в запаса, поради навършване на пределна възраст. В същия ден му било връчено и заверено копие от заповед на директора на ответника, с която бил отчислен от списъчния състав на службата, като в т.2.1 и т.2.2 от заповедта били определени размерите на полагащите му се парични обезщетения при освобождаване от *** служба, като ищеца установил, че са неправилни. Същия подал молба до ответника в тази насока, като с писмо от 09.09.2022 г. исканията му били отхвърлени като неоснователни. С оглед на това се твърди, че неправилно са му били изчислени обезщетението за продължителна *** служба по чл.227, ал.1 и ал.2 ЗОВСРБ, като получил такова в по-малък размер със сумата от 2459, 80 лв. и не му било изплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск по чл.199 ЗОВСРБ в размер на 1656, 60 лв., като се развиват подробни съображения в тази насока.

Иска се уважаване на обективно съединените икове и присъждане на разноси за настоящата инстанция.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника от бригаден генерал Ивайло Сотиров в качеството му на директор на служба „ВП“. Предявените икове се считат за допустими, но за неоснователни. Счита се, че размерите на основните месечни възнаграждения за месец юли и август 2022 г. са правилно определени на ищеца, като правилно били изчислени и размерите на следващите обезщетения, като се развиват подробни съображения в тази насока. Не се спори за датата на освобождаване на ищеца със заповед на МО, както и предоставената му възможност да вземе участие в шест месечен курс по смисъла на чл.226д, ал.1, т.3 ЗОВСРБ, при условията на чл.226е ал.2 и ал.3 от същия закон.

Иска се отхвърляне на обективно съединените икове и присъждане на съдебно деловодни разноси за настоящата истанция.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа от ищеца и процесуалния

представител му представител, сочат доказателства и се иска уважаване на обективно съединените иски и присъждане на разноси за настоящата инстанция .

В съдебно заседание ответното дружество се представлява от юрисконсулт, чрез който поддържа представения отговор на исковата молба, иска се отхвърляне на предявените обективно съединени иски като неоснователни и недоказани и присъждане на разноси за настоящата инстанция.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Не е спорно между страните, а и с доклада по делото по чл.146 ГПК съдът е приел за безспорно установено, че за времето от 01.12.2006 г. до 30.08.2022 г. ищеца бил ***служещ и изпълнявал *** служба във въоръжените сили на РБ, като със заповед на МО на РБ от 04.02.2022 г. бил освободен от последно заеманата длъжност считано от 01.03.2022 г. и бил взет по специален щат с право за обучение в квалификационен курс за времето от 01.03.2022 г. до 30.08.2022 г., вкл. , като в тази връзка са представени писмени доказателства.

Също така безспорно е установено, че със Заповед на МО № ***04.02.2022 г. на основание чл.146, т.2 ЗОВСРБ, чл.76, ал.1, т.3 от Правилника за прилагане на ЗОВСРБ и постъпил рапорт с вх. ***11.01.2022 г. е освободен от длъжност и със свое разпореждане е взел по специален щат № ***, считано от 01.03.2022 г. ищеца, като същия следвало да се води на отчет и доволствие в РС „ВП“ - С., като е разрешено на ищеца да ползва правото си да се обучава в квалификационен курс с продължителност до 6 м. по условия на чл.226е, ал.2 и ал.3 ЗОВСРБ. На основание чл.226е, ал.4 ЗОВСРБ, за времето на обучение в квалификационния курс на ищеца следвало да се осигури допълнителен платен годишен отпуск, като за времето на платения отпуск ищеца да получава възнаграждение, съгласно чл.204 ЗОВСРБ и порционни пари, като следвало да му се изплати полагащото му се парично обезщетение при освобождаване от *** служба. Във връзка със запитване на ищеца по делото е представено писмо с рег. № ***/01.08.2022 г. от Директор на Дирекция „Управление на човешките ресурси в отбраната“ от което се установява, че ищеца на основание чл.212, ал.1 ЗОВСРБ имал право на основно месечно възнаграждение в съответствие със заеманата длъжност и с присвоеното им *** звание. В съответствие чл.235 ЗОВСРБ по реда на чл.12 от Наредба № Н-12/12.04.2010 г. за условията и реда за изплащане на възнагражденията и обезщетенията на ***служещите, взети в специалните щатова на МО, се изплащали основно месечно възнаграждение в съответствие с последната заемана длъжност и присвоеното им звание преди вземането им в специалния щат. Представено е още писмо от 26.08.2022 г. издадено от директора на ответника до ищеца с което го уведомяват, че във връзка с искането му за увеличение на основното му месечно възнаграждение, съгласно заповедта на МО било неоснователно, с оглед на това, че бил освободен от длъжност и взет в разпореждане по специален щат, считано от 01.03.2022 г., като от тази дата до 30.08.2022 г. вкл. се намирал в платен годишен отпуск по чл.226е, ал.4 ЗОВСРБ. Съгласно чл.204 ЗОВСРБ, за времето на платен отпуск ***служещите получавали брутно месечно възнаграждение, което включвало основно месечно възнаграждение и

допълнително възнаграждение с поС.ен характер към момента на започване на ползването на отпуска. Посочено е основното месечно възнаграждение към 01.03.2022 г. и същото не следвало да бъде променяно по време на ползвания от него отпуск по чл.226е, ал.4 ЗОВСРБ. Представени са още писмо от 31.08.2022 г. от което се установява, че не били настъпили обстоятелства , които да довели до промяна в становището на ответника, Заповед на Директора на РС „ВП“ № ***/31.08.2022 г., писмо с рег. № ***/09.09.2022 г. с което ищеца е уведомен, че всички обезщетения при освобождаването му били правилно изчислени и искането му било неоснователно. От страна на ответника са представени препис-извлечение от Заповед № ***/01.08.2022 г. на директора на РС „ВП“, препис-извлечение от Заповед № ***/24.02.2022 г. на директора на РС „ВП“ , 2 бр. бюджетни платежни нареждания за изплатени суми на ищеца, препис-извлечение от Заповед № ***/31.08.2022 г. на директора на РС „ВП“ , Заповед № ***/ 24.11.2004 г. на командира на поделение *****, писмо от 31.08.2022 г. на Директора на ОДМВР- Я. с което уведомяват ответника, за прослужено време и изплатено обезщетение за изпълнение на държавна служба в органите на МВР на ищеца при освобождаването му са изплатени 2 брутни работни заплати, писма от ответника до ищеца, касаещи, че всички суми за обезщетения при освобождаването му са правилно изчислени и исканията му са неоснователни, Заповед на МО на Р.Б. № ***/23.04. 2006 г., Заповед на МО № ***/04.02.2022 г., заповед на Директора на служба „ВП“, договор за кадрова *** служба № ***/23.11.2006 г., договор за *** служба № *** 26.05.2010 г., допълнително споразумение № ***/20.08.2013 г. към договор за *** служба № *** 26.05.2010 г., допълнително споразумение № ***/17.06.2019 г. към договор № *** 26.05.2010 г., рапорт от ищеца за ползване на допълнителен платен годишен отпуск за времето на обучението му, рапорти от ищеца до ответника за разпореждането му да му бъде изплатено полагащото му се увеличение на възнаграждението му за м. юли и август 2022 г., молба от ищеца до ответника за изменение на заповедта с която са му определени обезщетенията, докладна записка от 23.08.2022 г. на главния счетоводител на ответника, болничен лист на ищеца, Заповед на МО на Р.Б. № *** 14.01.2021 г., Заповед на МО на Р.Б. № ***/ 12.07.2021 г., таблица за размерите на основната месечна заплата в структурите на пряко подчинение на МО, за които не се прилага закона за държавния служител по КТ, Заповед на МО на Р.Б. № ***/ 12.07.2021 г., таблица за размерите на заплатите за военни звания на ***служещите в МО, структурите за пряко подчинение на МО и българската армия, справка за изплатените възнаграждения на М. Д. М. за периода от 01.03.2022 г. до 30.08.2022 г., заверено копие от писмо на директора на дирекция“ Управление на човешките ресурси в отбраната“, писмена справка, относно броя на ***служещите от МО, структурите на пряко подчинение на МО и Българската армия в специални и временни задгранични щатове, за периода 01.07.2022 г. до 30.09.2022 г., получили/неполучили увеличение на основното възнаграждение, съгласно заповед на МО № ***/12.07.2022 г.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпит на допуснатите свидетели. Свидетеля Е. Г. Г. посочва, че до месец октомври 2022 г. работил в *** формирование ***, авиобаза Б., като „*****“. В процесния период ползвал правото си за курс по адаптация при напускане на работа, като от края на м. април до 19.10.2022 г. завършил курса, който бил с

максимален срок шест месеца. Бил е на специален щат към МО, като такава била практиката и докато бил на специален щат му било променяно възнаграждението му от 01.07.2022 г., като доколкото знаел тогава влязла в сила заповедта за увеличение възнагражденията на цялата армия.

На въпрос на процесуалния представител на ответника, свидетеля отговори, че ползвал допълнителен отпуск, който бил за цялото време на участие в курса на адаптация, по условията на закона и правилника.

На въпрос на пълномощника на ищеца свидетеля отговори, че доколкото бил чел документи, този допълнителен отпуск бил свързан само за участието в такъв курс, като по време на отпуска посещавал курса ежедневно.

Свидетеля Л. Й. С., заявява, че до м. септември 2022 г. работил в поделение ***, авиобаза Б. на длъжност „*****“. Преди освобождаването си посещавал шест месечен курс на обучение, който започнал от март да кроя на месец август, за длъжност „*****“. През този период му било променяно възнаграждението му, като било повишено на 21.07.2022 г. с 302 лв. било увеличено, като това увеличение било за цялата армия, а не специално за него.

На въпрос на процесуалния представител на ответника, свидетеля отговори, че през цялото време бил в платен отпуск за участие в курса и ходил на лекции за обучение. Няма връзка с поделението, като този отпуск бил само за курса и се полагал от МО, като допълнителен отпуск.

На въпрос на пълномощника на ищеца свидетеля отговори, че не знаел как са го тълкували, дали бил на специален щат към МО.

Свидетеля С. С. С. заявява, че работи в авиобаза Б., на длъжност „*****“. В тяхното *** формирование имало такива ***служещи, които били взети на специален щат към МО. За процесния период от 01.07.2022 г. до 31.08.2022 г. всички, които от 01.07.2022 г. били освободени от заеманите длъжности и били взети в специален щат на министъра, си получили пълния размер на обезщетенията, вкл. с индексирането им, което било наложено от приемането на държавния бюджет за общественото осигуряване. Имало издадена заповед от МО, която била базирана на базата на приетия бюджет. В специалния щат, те се базирали на Наредба Н-12, която била за условията и реда за изплащане на възнагражденията и обезщетенията, това бил чл.12 от тази Наредба, в който се упоменавало, че взетите на специален временен щат на МО получават възнагражденията си за длъжност и звание, в съответствие с присвоените им длъжност и звание. Т.е. с присвоените им звания към датата на взимане в специален щат. Това увеличение било само за длъжност и звание, а не за допълнителните възнаграждения. Включително в тях не влиза в процент прослужено време, което се базира на новите ставки на длъжност и звание.

На въпрос на процесуалния представител на ответника, свидетеля отговори, че бил отправил запитване до „Правно-нормативния отдел“ към командването на ***въздушните сили, съответно в координация с щатния ни юрисконсулт на поделението, и стигнахме до

заклучението, че встъпваме на базата на този чл.12 от Наредба Н-12, за да бъдат приведени в съответствие. И от друг момент, от който изходихме, това е Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, където се засяга темата с платения годишен отпуск по чл.177 от КТ, където се казва, че при промяна във възнаграждението, основното месечно възнаграждение, основното месечно възнаграждение, служещо за определяне на база за изчисляване на неползвания платен годишен отпуск, се взима с индексиране, т.е. с добавка от разликата между новото основно месечно възнаграждение и старото, независимо дали лицето е в присъствена форма или си ползва отпуска по предназначение. Процентният дял от разликата между новото възнаграждение и старото възнаграждение, трябва да се индексира, нали, базата за изчисляване на неползван отпуск. От там изходихме, че би следвало да се вземе предвид при калкулация на неползван отпуск, а от там и за базата, която служи за изчисляване на обезщетенията. Това е като национално законодателство, което е встъпило в Наредба Н-12.

На въпрос на съда свидетеля отговори, че нямали инструкции, които да са получили от командването на ***-въздушните сили и нямали писмено запитване. Запитването било устно, с консултация с Министерството с Правно-нормативния отдел. Другите поделения са процедирали по същия начин, както и при тях.

В хода на процеса е допусната и назначена съдебно икономическа експертиза, като вещото лице по същата е дало заключение, че разликата между начисленото и изплатено възнаграждение за месеците юли и август 2022 г. и възнагражденията, изчислени съобразно разпоредбите на Заповед № ***/12.07.2022 г. и Приложение № 1 и № 2 към нея, в сила от 01.07.2022 г. са, за месец юли бруто – 351, 40 лв. и нето – 316, 26 лв. и за месец август 2022 г.- бруто в размер на – 331, 10 лв. и нето в размер на – 299, 15 лв.

Разликата между начисленото и изплатено обезщетение за продължителна служба по чл.227, ал.1 и ал.2 ЗОВСРБ, и обезщетението, изчислено съобразно разпоредбите на Заповед № ***/12.07.2022 г. и Приложение № 1 и № 2 към нея, в сила от 01.07.2022 г., било в размер на 2 459, 80 лв.

Разликата между начисленото и изплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл.199 ЗОВСРБ, за 110 дни и обезщетение, изчислено съобразно разпоредбите на Заповед № ***/12.07.2022 г. и Приложение № 1 и № 2 към нея, в сила от 01.07.2022 г., било в размер на бруто- 1840, 67 лв. и нето в размер на – 1 656,60 лв.

Лихвата за забава върху разликата от brutното възнаграждение за м. 07. 2022 г. – 351, 40 лв., изчислена за периода 26.07.2022 г.- 28.09.2022 г. била в размер на 6, 35 лв.

Лихвата за забава върху разликата от нетното възнаграждение за м. 07. 2022 г. – 351, 40 лв., изчислена за периода 26.07.2022 г.- 28.09.2022 г. била в размер на 5, 71 лв.

Лихвата за забава върху разликата от brutното възнаграждение за м. 08. 2022 г. – 331, 10 лв., изчислена за периода 26.08.2022 г.- 28.09.2022 г. била в размер на 3, 13 лв.

Лихвата за забава върху разликата от нетното възнаграждение за м. 08. 2022 г. – 331, 10 лв., изчислена за периода 26.08.2022 г.- 28.09.2022 г. била в размер на 2, 83 лв.

При изготвяне на експертизата вещото лице посочило, че се запознало с писмените доказателства, приложени към делото и направило справка във финансова служба при РС „ВП“ - С., във връзка с поставените въпроси.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Искът правилно е насочен срещу ответника РС „ВП“ - С.. В задължителната практика на ВКС е прието, че по този вид искове следва да отговоря ВФ /поделение/, в което се изпълнява службата, стига то да е разпоредител с бюджетни средства. Орган по назначаването на ***служещите е Министърът на отбраната, но заплатите, допълнителните възнаграждения и обезщетения, свързани с изпълнение на службата, се дължат от ВФ, разпоредител с бюджетни кредити, в което се изпълнява тази служба. Именно ВФ е субектът, който следва да организира изпълнението на службата, да създаде условията за това, негово е и задължението да изплати дължимото възнаграждение и различните видове обезщетения, свързани с изпълнението на службата от ***служещия. В този смисъл са редица решения – Решение № 416/26.10.2012, гр.д. № 271/12, IVг.о., ВКС; Решение № 757/25.07.2008, гр.д., № 873/06, IVг.о., ВКС; Определение № 601/25.05.12., гр.д. № 271/2012, IVг.о., ВКС и др. Ето защо съдът намира искове за допустими, като насочени срещу надлежен ответник.

В случая безспорно е установено, че ищеца със заповед № ***/04.02.2022 г. на МО на Република България е бил освободен от последната заемана от него длъжност, а именно «*****» в РС «ВП» - С.. Също така безспорно е установено, че с разпореждане на МО на Република България ищеца е бил взет по специален щат № *** с право на обучение в квалификационен курс за времето от 01.03.2022 г. до 30.08.2022 г., включително. Страните не спорят по факта, че за времето на престоя на ищеца в специалния щат е бил на отчет и доволствие в РС «ВП» - С., където получавал и основното си месечно възнаграждение. В тази насока следва да се отбележи, че заповедта на МО на Република България не е довела до прекратяване на договора за *** служба, тъй като с нея ищеца е освободен от заеманата до момента длъжност поради навършване на пределна възраст, взет е в разпореждане на министъра по щат *** и е разрешено включването му в курс по условията на чл. 226е ЗОВСРБ, при което е разпоредено да се води на отчет и доволствие в РС «ВП» - С.. От така цитирания текст на заповедта е видно, че същата не прекратява правоотношението на ***служещия.

Основния спор по делото се свежда до въпроса дали неизплащането на основното месечно възнаграждение за длъжност и звание на освободените от длъжност ***служещи при придобито право на пенсия, ползващи правото си на квалификационен курс по чл. 226е, ал. 2 и ал. 3 ЗОВСРБ, настъпва от датата на издаването на заповедта или от датата на завършване на преквалификационния курс и дали е приложима към този спор Наредба Н-12/2010 г.

В тази връзка следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 212, ал. 1 ЗОВСРБ, ***служещите имат право на основно месечно възнаграждение в съответствие със заеманата

длъжност и с присвоеното им *** звание, като безспорно е установено, че през процесния период ищеца е с код на длъжността *** 5002. Със заповед № ***/12.07.2022 г. и приложения 1 и 2 към нея, в сила от 01.07.2022 г. основното месечно възнаграждение за посочената по-горе длъжност на ищеца е в размер на 1923 лв., като с посочената заповед е отменена МЗ № ***14.01.2021 г. и приложение № 1 и 2 към нея. Съгласно разпоредбата на чл.235 ЗОВСРБ, предвижда, че на ***служещите се изплащат възнаграждения и обезщетения по този закон при условия и по ред, определени с акт на МО, като за ***служещите, взети в специални или временни задгранични щатове на МО, се изплаща основно месечно възнаграждение в съответствие с последната заемана длъжност и присвоеното им *** звание преди вземането им в специалния или временния задграничен щат, съгласно Наредба № Н-12 от 12.04.2010 г. за условията и реда за изплащане на възнагражденията и обезщетенията на ***служещите.

В тази връзка съдът не споделя възраженията на ответника за неприлагането на посочената по-горе Наредба, както и че месечните възнаграждения на ищеца за м. юли и август 2022 г. са били правилно изчислени, на посочените по-горе основания. Ето защо исковата претенция в тази насока се явява основателна и следва да се уважи.

Законодателят е определил в чл.234 ЗОВСРБ обезщетенията на ***служещите по този закон да се определят на базата на брутното месечно възнаграждение, дължимо към датата на освобождаването от *** служба, на отстраняването от длъжност, на преместването, на увреждането или на смъртта на ***служещия, което включва: основното месечно възнаграждение; и допълнителни месечни възнаграждения за продължителна служба, за специфични условия при изпълнение на ***та служба с постоянен характер и за образователна и научна степен "доктор" или за научна степен "доктор на науките". В § 1 т. 19 от ДР на ЗОВСРБ, е определено съдържанието на понятието "допълнителни възнаграждения с постоянен характер", като това са допълнителните възнаграждения, които се изплащат ежемесечно заедно с основното месечно възнаграждение за постоянно съществуващи фактори, утежняващи условията за изпълнение на ***та служба за заеманата длъжност. Следва да се има пред вид и че по принцип законовата регламентацията на допълнителните възнаграждения на ***служещите е изрична и тя се съдържа в чл. 213 и чл. 214 ЗОВСРБ. При сравнение между примерно изброените седем на брой допълнителни възнаграждения в чл. 213 и чл. 214 ЗОВСРБ и тези по чл. 234 ЗОВСРБ, се установява, че от тези седем, законодателят е предвидил в брутното месечно възнаграждение, въз основа на което се определя обезщетението на ***служещите при освобождаване от *** служба, отстраняване от длъжност, преместване, увреждане и смърт, да се включват само три, тези по чл. 213 - за продължителна служба, по чл. 214, ал. 1, т. 1 - за специфични условия при изпълнение на ***та служба и по чл. 214, ал. 1, т. 4 - за образователна и научна степен "доктор" или за научна степен "доктор на науките".

От така цитираните норми следва извода, че в базата, въз основа на която се определя брутното месечно възнаграждение, въз основа на което следва да се изчислява обезщетението на ***служещия (в случая по чл. 227, ал. 1 и чл. 199 ЗОВСРБ) следва да

включва два компонента: основното месечно възнаграждение и допълнителните месечни възнаграждения за продължителна служба, които се изплащат ежемесечно заедно с основното месечно възнаграждение за поС.но съществуващи фактори, утежняващи условията за изпълнение на ***та служба за заеманата длъжност. В закона липсва изрична уредба на хипотезата, при която ***служещият е ползвал отпуск поради временна нетрудоспособност непосредствено до датата на уволнението си. Това е разбираемо, защото за времето през което трае този отпуск, ***служещият не получава трудово възнаграждение, а обезщетение за временна нетрудоспособност. В тези случаи възниква въпросът - кое е брутното месечно възнаграждение, дължимо към датата на освобождаване от *** служба. Доколкото, както вече беше посочено, законово определената база е брутното месечно възнаграждение, включващо основното месечно възнаграждение и допълнителните месечни възнаграждения с поС.ен характер, настоящият съдебен състав приема, че в тази хипотеза дължимите обезщетения следва да се изчисляват на база последното получено пълно брутно месечно възнаграждение. Основа за това тълкуване дава обезщетителният характер на вземането и факта че то е регламентирано при общо за всички ***служещи основание - освобождаване от *** служба. Следва да се изхожда от принципно установените постановки, използвани обичайно от законодателя при уредбата на института за обезщетенията при освобождаване от служба /вж. в този смисъл решение по гр. д. № 946/2009 г. на III г.о./, като бъде изключено приложението на всякакъв субективен критерии при определяне на дължимия размер на обезщетение. Доколкото брутно месечно възнаграждение което е следвало да получи ищеца, изчислено съобразно заповед № ***/12.07.2022 г. и приложение № 1 и 2, в сила от 01.07.2022 г. включващо основно месечно възнаграждение и допълнителни такива с поС.ен характер е в размер на 2692,20 лв., то следва да се възприеме за брутно месечно възнаграждение, служещо за база за изчисление на дължимите обезщетения. (съгласно заключението на приетата по делото експертиза, то включва основно месечно възнаграждение от 1923,00 лв. и допълнителни месечни възнаграждения от 769, 20 лв. - 40% за прослужено време/. В тази насока и с оглед платеното обезщетение от ответника, следва на ищеца да се присъди разликата в размер на 2 459, 80 лв., като иска в тази насока е напълно основателен. Основателен се явява и иска по 199 ЗОВСРБ за сумата от 1656, 60 лв., представляваща разлика между полагащото се по чл. 199 ЗОВСРБ обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 110 работни дни в размер на 12 691, 80 лв. и изплатеното такова в размер на 11035, 20 лв., ведно със законната лихва.

С оглед уважаването на главните искове,следва да се уважат и акцесорните такива за сумата в размер на 8.54 лв.

В полза на ищеца, с оглед направеното искане и изхода на спора, следва да се присъдят направените по делото разноси, които възлизат на 800, 00 лв. за адвокатско възнаграждение .

В тежест на ответната страна следва да се възложи заплащането на дължимата държавна такса в размер на 189, 30лв. и 250 лв.за експертиза или общо 439, 30 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА РС „ВП“- С., ЕИК *****, представлявано от директора М. И. М., с адрес в гр. С., ул. „****“, да заплати на М. Д. М., с ЕГН: *****, с адрес в гр.Я., ул. *****, със съдебен адрес гр.Я.,ул.“****“, чрез адв. С. С.- ЯАК следните суми: общо сумата от 4732, 46 лв., от които сумата от 316, 91 лв. представляваща разликата от неизплатено месечно възнаграждение за м.юли 2022 г.; сумата от 299, 15 лв. представляваща разликата от неизплатено месечно възнаграждение за м.август 2022 г.; сумата от 2459, 80 лв. представляваща разликата от неизплатено обезщетение за продължителна служба по чл.227, ал.1 и ал.2 ЗОВСРБ и сумата в размер на 1656, 60 лв. представляваща разликата от неизплатено обезщетение за неползван платен годишен отпуск по чл.199 ЗОВСРБ, сумата от 5, 71 лв. лихва за забава върху сумата от 316, 26 лв. за периода 26.07.2022 г.- 28.09.2022 г. и сумата от 2, 83 лв. лихва за забава върху сумата от 299, 15 лв. за периода 26.07.2022 г.- 28.09.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 29.09.2022г., до окончателното плащане на дължимите суми, както и сумата от 800, 00 лева – направени по делото разноски.

ОСЪЖДА „ВП“- С., ЕИК ***** да заплати по сметка на ЯРС съд сумата от 189, 30 лева , представляваща държавна такса и сумата от 250 лева – разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Ямболски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____